

STRUKTURNÍ BOTANIKA A BIOCHEMIE ROSTLIN

Кініченко А.О., Тржецінський С.Д., Мозуль В.І.
Запорізький державний медичний університет, Україна

СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕНЬ ПРЕДСТАВНИКІВ РОДУ PORTULACA L.

Вступ

За останнє десятиліття захворюваність цукровим діабетом набула епідемічного характеру. За даними Міжнародної федерації діабету (International Diabetes Federation, IDF) чисельність захворюваності на цукровий діабет становить 415 млн. осіб віком від 20 до 70 років. Передбачається, що в 2040 році кількість хворих на цукровий діабет збільшиться до 642 млн. осіб. Експерти Всесвітньої Організації Охорони Здоров'я прогнозують, що в 2030 році цукровий діабет стане 7-ю провідною причиною смерті у всьому світі [11,12]. Все це обумовлює перспективність пошуку нових підходів лікування даної патології та створення ефективних лікарських засобів, які за складом біологічно активних речовин відповідали б вимогам сучасної медицини та фармації. Фітотерапія є не від'ємною складовою в лікуванні цукрового діабету 2-го типу, яка поєднує широкий спектр фармакологічної дії, низьку токсичність та відсутність побічних ефектів. Перспективним джерелом для пошуку нових лікарських рослин з протидіабетичною активністю являються рослини, що знайшли широке застосування в народній медицині багатьох країн світу. До таких рослин відносяться представники родини Портулакові (*Portulacaceae*), роду Портулак (*Portulaca L.*). В Україні рід *Portulaca L.* представлений двома видами *Portulaca oleracea L.* та *Portulaca grandiflora Hooke* [2].

Ботанічна характеристика та розповсюдження

Portulaca oleracea L. – портулакгородній – однорічна трав'яниста рослина, сукулент зі стрижневою кореневою системою та розгалуженим головним коренем. Від кореня радіально відходять лежачі стебла. Стебло м'ясисте, соковите, зовсім голе, червонувате, завдовжки до 40 см. Листки дрібні, супротивні, сидичі, м'ясисті, соковиті, бліскучі, видовженоклиноподібні, оберненояйцеподібні, лопаткоподібні, довжиною 1,5 і шириною до 1 см. Чашечка складається з двох чашолистків. Квітки двостатеві, жовті, 3-5-ти пелюсткові, сидичі, одиночні або розміщені по 2-3 в розгалуженнях стебла та в пазухах верхніх листків. Тичинкові нитки волосисті, маточка з більш-менш низькою, одногніздною зав'яззю. Плід – багатонасінна коробочка з кришечкою, що відкривається впоперек, довжиною 5-8 мм. Насіння дрібне в діаметрі 0,51-0,76 мм, товщиною 0,25 мм, від червонувато-коричневого до чорного кольору, овальне, ниркоподі-

бне, з дрібнозубчастою поверхнею, внизу з виїмкою. Цвіте у червні-серпні, плодоносить у липні-вересні, плід достигає у вересні-жовтні [2,3,5].

На території України портулак городній росте практично всюди як злісний бур'ян: на необроблюваних полях, городах, виноградниках, у селах, уздовж берегів річок, доріг, в посівах зернових культур, на поливних землях. Це занадтина рослина пустырів, придороожних смут, насипів. Рослину можна побачити на узбережжі, на дні забур'яного степової балки, на випасах, вигонах, польових і лісових дорогах, на галівинах соснових лісів. Портулак городній культивується в Європі, Австралії, Китаї, Близькому та Далекому Сході, Закавказзі, в дикому вигляді зустрічається в Середній Азії, Північній Америці, Північній Африці, Росії [2,3].

Portulaca grandiflora Hook. – портулак великовітковий – однорічна трав'яниста рослина, сукулент. Стрижнева коренева система, стебла сланкі, коричневого кольору, соковиті, порожнисті, завдовжки 10-15 см, висотою 10-30 см. Листки м'ясисті, соковиті, з цільним краєм, широківідкритичної форми, довжиною 12-35 мм і шириною 1-4 мм. Черешок зазвичай короткий, з пазушними волосками. Два чашолистки довжиною приблизно 6 мм, з килеподібною верхівкою. Квітки прості білі, рожеві, жовті, оранжеві, червоні, 2-3 см в діаметрі, з добре помітними тичинками. Пелюстки оберненоїшеподібні, глибоковиїмчасті. Плід – багатонасінна коробочка, 4-6 мм в діаметрі. Насіння дрібне та бліскуче. Цвіте від червня до пізньої осені, квітки відкриваються лише при сонячній погоді.

Використовують портулак великовітковий для декорування присадибних кам'янистих ділянок, клумб, бордюрів, газонів та скрипів майже у всіх країнах світу. Рослина широко культивується у Філіппінах, Аргентині, Бразилії, країнах Європи та Азії[2,9].

Хімічний склад

Портулак городній вважається цінним джерелом омега-3-жирних кислот та антиоксидантів, включаючи токоферол, аскорбінову кислоту, β-каротин та глутатіон [8]. Яскраво жовте забарвлення квіток характеризується наявністю беталінових пігментів. Надземна частина рослини містить амінокислоти, полісахариди, флавоноїди, алкалоїди, жирні кислоти, вітаміни (β-каротин, аскорбінова кислота, никотинова кислота, α-токоферол і вітаміни групи В), органічні кислоти, кумарини, білки, вуглеводи, серцеві глікозиди, сапоніни, катехіни, смоли, макро- та мікроелементи. В надземній частині портулаку городнього знайдено портулозид A, портулозид B, (3S)-3-O-(β-D-глюкопіранозил)-3,7-диметилокта-1,6-діен-3-ол, (3S)-3-O-(β-D-глюкопіранозил)-3,7-диметилокта-1,5-діен-3,7-діол, портулен, фріделан, β-сігостерол, даукостерол, пропін, фенольні сполуки (скополетин, робустин, ізопімпінелін), портулацереброзид A. В траві портулаку городнього виявлено 42 леткі сполуки, з них домінуючими є гексагідрофарнезилацетон, сквален, ліналоол [1,4,5].

Надземна частина портулаку великовіткового містить дiterpenoidи (портулал, портуленон, портуленол, портулен, в незначній кількості портуленандель), стерини, полісахариди, кофеїнову кислоту, кверцетол та кампферол [9,10].

Використання в народній медицині. Фармаکологічні властивості

Лікувальні властивості портулаку згадуються в працях Галена, Гіппократа, Теофраста, Плінія та Абу Алі Ібн Сіна [3,5]. Застосування портулаку городнього в народній медицині багатьох країн світу має великий досвід: його призначали з метою виведення бородавок, вутрів на волосяній частині голови; припарки зі свіжого листя використовували для місцевого лікування маститу, фурункульів, опіків, набряків та імпетиго, як ранозагоювальний та антитоксичний засіб при укусах отруйних змій, комах. Відвари і настої трави вживали в якості сечогінного, протигеморойального, протизапального, глистогінного засобу, а також при захворюваннях печінки, нирок й сечового міхура, запаленнях шлунку, язвах кишечнику, авітамінозах, дизентерії. Насіння приймали для зниження температури і призначали хворим на бронхіальну астму. Для лікування трихомонадного коліщту й гонореї використовували свіжий сік з листя. Сучасна народна медицина використовує надземну частину портулаку городнього при захворюваннях шлунку, печінки, нирок та сечового міхура, для зниження рівня цукру в крові, при гіпотонії (за рахунок вмісту L-норадреналіну), артриті, ентероколіті, дизентерії, кон'юктивіті, головному болю. В Мексиці, Індії, країнах Європи та Африки портулак городній використовують для лікування цукрового діабету [3,4,5,6].

Експериментально досліджено, що портулак городній володіє антибактеріальною, нейропротекторною, протизапальною, протиревматичною, антигіперліпідемичною, гіпertonічною, противіразковою, гепатопротекторною, нефропротекторною активністю. Останнім часом проводилось фармакологічне дослідження антиоксидантної, імуностимулюючої, антисклеротичної, протишухливної та гілоглікемічної активності рослинної сировини портулаку городнього. З'являються відомості щодо використання портулаку городнього в якості протизапідного засобу та засобу для лікування акне, вітіліго, облисіння, рубців, червоного плоского лишая [4,5,6,7,8].

Портулак великоцвітковий в складі традиційній медицині використовувався для лікування болю в горлі, піскірних висипань та як антитоксичний засіб. Експериментально встановлено, що портулак великоцвітковий проявляє імуностимулюючу, протигрибкову, антибактеріальну, гіпохолестеринемічну та антимутагенну активність [9,10].

Висновки

Проведений аналіз літературних джерел свідчить про досить великий досвід застосування представників роду *Portulaca L.* в народній медицині багатьох країн світу і широкий спектр фармакологічних властивостей, але досвід щодо повного фітохімічного аналізу майже відсутній. Тому, актуальним є фармакогностичне дослідження представників роду *Portulaca L.* флори України з метою пошуку нових лікарських рослин, створення на їх основі нових фітозасобів та обґрунтування перспектив їхнього застосування в медицині, зокрема для комплексної терапії цукрового діабету 2-го типу.

Література

1. Ткаченко М.Ф. Порівняльний аналіз вмісту та складу летких сполук ліковорогих і культивованих рослин Portulaca oleracea / М.Ф. Ткаченко // Український біофармацевтичний журнал. – 2013. – №2(25). – С.83-86.
2. Український радянський енциклопедичний словник : словар. У 3 т. Т. 3. / гол. ред. Ф.С. Бабичев. – 2-ге вид. – К. : Головна редакція Української Радянської Енциклопедії, 1987. – 737 с.
3. Протопопова В.В. Рослини-мандрівники / Протопопова В.В. – К.: Рад. пк., 1989. – 240 с.
4. Al-Sheddi ES. Portulaca oleracea seed oil exerts cytotoxic effects on human liver cancer (HepG2) and human lung cancer (A-549) cell lines / ES Al-Sheddi, NN Farshori, MM Al-Oqail [et al.] // Asian Pac J Cancer Prev. – 2015. – Vol.16 (8). – P.3383-3387.
5. Cherukuri Vidyullatha Chowdhary, Anusha Meruva. A review on phytochemical and pharmacological profile of Portulaca oleracea L. // International J. of Research IN. – 2013. – Vol. 4 (1). – P. 34-37.
6. El-Sayed M.-I.K. Effects of Portulaca oleracea L. seeds treatment of type-2 diabetes mellitus patients as adjunctive and alternative therapy//Journal of Ethnopharmacology.-2011.-Vol.137 (1).-P.643-651.
7. Noren S. Portulaca oleracea L. as a prospective candidate inhibitor of hepatitis C virus NS3 serine protease / S Noren, I Hussain, MI Tariq [et al.] // Viral Immunol. – 2015. – Vol.28(5). – P.282-289.
8. Simopoulos AP. Purslane: a plant source of omega-3 fatty acids and melatonin / AP Simopoulos, DX Tan, LC Manchester // J Pineal Res. – 2005. – Vol.39 (3). – P.331-332.
9. Ramesh SP. Pharmacognostic standartization and antibacterial potential of aerial herbs of Portulaca grandiflora Hooker / SP Ramesh, PR Shinde, KR Wagh // World J Pharm Sci. – 2014. – Vol.2(12). – P.1871-1885.
10. Ohsaki A. Novel diterpenes with bicyclo[5.4.0] undecane skeleton from Portulaca grandiflora Hook. / A Ohsaki, K Shibata, T Tokoroyama, H. Naoki // Chemistry letters. – 1986. – p. 1585-1588.
11. www.diabetesatlas.org
12. www.who.int